

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 96/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Копривица, адвокат из ..., против туженог „Политика новине и магацини“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Мара Јањић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1767/22 од 17.06.2022. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1767/22 од 17.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1767/22 од 17.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступак.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3401/20 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, допуштено је преиначење тужбе као у поднеску тужиле од 23.11.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади материјалну штету у висини изгубљене зараде за период од 01.03.2019. године до 14.06.2019. године услед незаконитог отказа уговора о раду према појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на износе досуђене ставом другим изреке уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи (грешком означено као „тужиоцима солидарно“) накнади трошкове парничног поступка од 88.914,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за камату на трошкове парничног поступка за период од пресуђења 09.02.2022. године до наступања услова за извршење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1767/22 од 17.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражила и определила.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП јер су у погледу одлуке о основаности тужбеног захтева за накнаду материјалне штете у висини изгубљене зараде због незаконитог отказа уговора о раду, одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а ревизија оспорава утврђено чињенично стање што није законом прописан разлог за изјављивање изузетне ревизије. При том, решење о преиначењу тужбе, не може бити предмет оцене права на изјављивање изузетне ревизије, јер није реч о одлуци заснованој на примени материјалног права, већ на примени одредаба процесног закона – члана 199. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 404 став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) у делу у ком је изјављена против одлуке о тужбеном захтеву и у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП у делу у ком је изјављена против решења садржаног у другостепеној пресуди, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 116.720,68 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија у делу у ком је изјављена против одлуке о тужбеном захтеву. није дозвољена применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У конкретном случају побијаним другостепеним решењем којим је дозвољено преиначење тужбе, поступак се правноснажно не окончава, па је ревизија у делу у ком је изјављена против наведеног другостепеног решења недозвољена, применом члана 420. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић